

CCCP

Het ijshockeyteam van de Sovjet-Unie viert de wereldtitel in 1983 in München, na een overwinning tegen Tsjechoslovakije. © ULLSTEIN BILD VIA GETTY IMAGES

Nikolai Sjarsjoekov is Rus, maar in dienst van de Chinezen en in die hoedanigheid nog actief op de Paralympische Spelen in Peking en wijde omstreken. *The New York Times* profileerde hem als een potentieel toekomstig medaillewinnaar met grote kans op goud. Ik citeer: "Hij heeft van het zwalpende para-ijshockeyteam van China een medaillekandidaat gemaakt, geheel in de stijl van *the old Soviet hockey powerhouses*."

Ho maar, *New York Times*, rustig aan. Ken je klassiekers. Ten eerste krijgt een coach geen medaille. Ten tweede is blasfemie nergens voor nodig. Aan de oude Sovjet-ploeg hou ik warme herinneringen over. Zo verdiepte ik mij destijds in de KLM-aanvalslijn van de Sovjets en -jeugdzonde - ik was fan. KLM stond voor Kroetov-Larionov-Makarov, de wonderbaarlijke aanvalslijn met een fenomenele schaatstechniek, een onverbiddelijke hardheid en een on- en iedereen uitputtende conditie. Achter die KLM-lijn stonden de Sovjets in hun sterkste opstelling met verdedigers als Kasanotov en Fetisov. De doelman was de legende Vladislav Tretjak.

Van de Sovjet-sport bleef al niet veel meer over en nu duwt een boycot hen helemaal terug naar de sportmiddeleeuwen. Het kan niet anders en het is niet anders, die canceling van de Russen is onvermijdelijk, maar vroeg of laat zal ichelming hroeg naat die stöijcijnen van de wereldsport.

In mijn sport, volleybal, waren dat het duo Aleksander Savin-Viatsjeslav Zaitsev, middenman en spelverdelers. Erghens in mijn kast liggen nog huns shirts. Geruild tijdens het EK volleybal in België in 1987, niet voor een van mijn shirts want die interesseerden hen niet, maar voor een paar flessen cognac. Kan ik die nog dragen? Zou iemand nog weten waar dat CCCP op de rug en dat écusson op de borst met hamer en sikkelp voor staat? Die muts van Sotsji 2014 met daarop Rusland hou ik voortaan voor werk in de tuin, de achtertuint.

Rusland - excuus, het Russisch Olympisch Comité, afgekort ROC - heeft op de voorbije Winterspelen in Peking 32 medailles gewonnen, het beste totaal aantal ooit. ROC was de zesde identiteit waaronder Russen zich sinds het begin van de moderne sport presenteren. Tussen 1900 en 1912 namen Russische sporters deel aan de Spelen als atleten van l'Empire russe, het Russische keizerrijk.

Na de Oktoberrevolutie van 1917 grepen de communisten de macht en keerden na Wereld-

oorlog I niet terug in de internationale sport. Pas in 1952 in Helsinki waren ze weer van de partij en kaapten 71 medailles weg, net na de 76 van de Verenigde Staten. Van 1956 tot en met 1988 won de Sovjet-Unie de meeste medailles. Alleen Mexico 1968 in de achtertuin van de VS vormde daarop een uitzondering.

De 132 zomermedailles van Seoel 1988 zijn nog steeds een record voor één land op niet-geboycotte Olympische Spelen. Wie toen al naar sport keek, heeft ongetwijfeld herinneringen aan de 'Hymne van de Sovjet-Unie', dat meeslepende, licht bombastische volkslied dat tot 1977 zonder tekst werd gespeeld.

Vladimir Poetin uit die tijd. Hij zag niet alleen het Oostblok en zijn land uit elkaar vallen, maar onderging als sportliefhebber ook de verschrompeling van de grootste sportmacht die de wereld ooit heeft gekend. De meest zichtbare veruitwendiging van de sterkte van de USSR voltrok zich juist in de wereldsport. Nationale trots bij sportsuccessen was eens van de re-

denen dat Poetin in 2000 de oude nationale hymne van een nieuwe tekst liet voorzien.

Zo klinkt sinds begin deze eeuw bij elke sportsucces weer het op één na mooiste volkslied bij Russisch goud. Smaken verschillen, maar voor de prijs van het mooiste is dat van de DDR ('Auferstanden aus Ruinen') een stevige kanshebber. Dat horen we niet meer sinds 1990; wanneer en of de Russische hymne nog eens in een sportstadion wordt gespeeld, daar hebben we het raden naar.

Nooit eerder in de geschiedenis van de sport is zo'n groot sportland zo drastisch uitgesloten van de internationale sport.

Er was Zuid-Afrika, maar dat

stelde nauwelijks iets voor omdat dertig jaar aan de kant moest omwille van zijn apartheid. China was nog geen sportland en bovendien verkoos het zelf om pas in 1980 (op die ene Chinese zwemmer in Helsinki 1952 na) voor het eerst aan Olympische Spelen deel te nemen.

Geen enkel ander sportland is ook zes keer van naam veranderd, al of niet gewild. Na L'Empire russe kwam de Sovjet-Unie, in 1992 gevolgd door het Gemenebest van Onafhankelijke Staten, om in 1996 als Rusland op te treden. Vanaf 2016 werden de Russen na hun dopingmisdriven ondergebracht onder de noemer Olympic Athletes from Russia en sinds Tokio het Russian Olympic Committee Athletes. Erg benieuwd wanneer Russische sporters zich weer kunnen en durven vertonen op het internationale sporttoneel. En hoe? Russia of neutraal? Nederig, of trots? Ingetogen of vol haat?

Van de Sovjet-sport bleef al niet veel over en nu duwt een boycot hen helemaal terug naar de middeleeuwen